

Hoe vreemd 4 mei

Laat er overal vrede zijn, op alle bergen, op alle heuvels.

(Psalm 72: 3)

Hoe vreemd en tegenstrijdig is het, dat wij in stilte staan en gaan
in vredig groen en tedere bloesem,
terwijl de vogels hun mooiste lied zingen.
Heel de wereld is in bloei!
Maar wij trachten te denken aan hoe
vaak jonge mensen in de bloei van hun leven
bloedrood uiteen spatten
en vielen als offer voor onze vrijheid.
Miljoenen mensen weggevaagd uit het leven,
te kort hebben zij gebloed.
Wij noemen hen helden,
maar wat is een held?
Een mens die niet anders kan,
die leven wil en recht zoekt,
maar soms of vaak
ook willekeurig.
Onrecht dat knaagt en stampet
en schuimbekt
en maait en vermorzelt.
God wie weet waarom
En nog steeds en altijd
maait het onrecht door.
Verdrinken vluchtelingen.
Worden hoofden afgehakt.
Verpulveren regeringsleiders in hun
eigenwaan
schone levens weg.
Als bloedrode bloemen vallen zij ter aarde.

Maar wij willen niet vergeten.
Wij willen niet zwijgen
Wij willen leven
en zoeken -
alle afgronden ten spijt -
de lieve en goede vrede.

Recht dat golft als wiegend graan.
Ieder mensenkind mag er zijn:
van waar je komt doet er niet toe.
Bruin of blond, geel of zwart,
ongelovig of diep gelovig:
wees een mens,
die leeft in het geheim van de
medemenselijkheid.

In de veelkleurigheid.
In de vrijheid die de ander ruimte geeft.
Ademruimte en ruimte om te leven in vreugde
en vrede!
De bestaansgrond daarvoor wordt geboren in
je hart.
Bevrijd jezelf tot de ruimte
van samen leven in een hartgrondige vrede
met alle mensen op deze aarde.
Dan rust op alle velden en bergen vrede.
(oorspronkelijk geschreven voor de 4 mei
herdenking van 4 mei 2015)

Met vriendelijke groet, ds. Piet Rozeboom